

و قَالَ ص: أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ

از پیامبر اکرم ﷺ منقول است:
محبوبترین بندگان نزد خدا
پرسودترین آنان به بندگان است

[تحف العقول ص: ۴۹]

داستانک:

علامه طهرانی می فرماید: یکی از رفقای نجفی
ما که فعلاً از اعلام نجف است برای من می گفت:

من یک روز به دگان سبزی
فروشی رفته بودم، دیدم مرحوم قاضی
خم شده و مشغول کاهو سوا کردن است؛ ولی

بعکس معهود، کاهوهای پلاسیده و آنهائیکه دارای برگهای خشن و بزرگ هستند بر می دارد.

من کاملاً متوجه بودم؛ تا مرحوم قاضی کاهوها را بصاحب دگان داد و ترازو کرد، و مرحوم قاضی آنها را در زیر عبا گرفت و روانه شد. من که در آنوقت طلبه جوانی بودم و مرحوم قاضی مرد مسن و پیرمردی بود، بدنبالش رفتم و عرض کردم: آقا من سؤالی دارم! شما بعکس همه، چرا این کاهوهای غیر مطلوب را سوا کردید؟!

مرحوم قاضی فرمود: آقا جان من! این فروشنده، شخص فقیری است، و من گاهگاهی به او مساعدت می کنم؛ و نمی خواهم چیزی به او بلا عوض داده باشم تا اولاً آن عزت و آبرو از بین برود؛ و ثانیاً خدای ناخواسته عادت کند به مجانی گرفتن؛ و در کسب هم ضعیف شود.

و برای ما فرقی ندارد کاهوی لطیف و نازک بخوریم یا از این کاهوها؛ و من می دانستم که اینها بالاخره خریداری ندارد، و ظهر که دگان خود را می بندد به بیرون خواهد ریخت، لذا برای عدم تضرر او مبادرت بخیریدن کردم. [مهتر تابان، ص: ۳۲]